

С Н Ъ Г Ъ Т Ъ .

нѣгътъ пада и покрива на всѣкъждѣ земята. Дърветата сж съвсѣмъ побѣлели. Покривитѣ на кѣщитѣ сж подѣ гжста по-

кривка. Станѣ студено. Вѣтърътъ силно вѣе. Земледѣлецътъ не може да излѣзе отъ кѣщи, а и животнитѣ сж прибрани въ оборътъ.

Всичко мълчи, всичко се скрило отъ този голѣмъ студъ. Уви, колко бѣдни страдатъ! Въ туй лошо врѣме бѣдния има ли въ колибата си огънь да се стопли? Той не може вече да работи, защото земята е замръзнула. Да ли му е останѣла нѣкоя спестена пара, придобита въ хубавитѣ топли дни? . . . Неговитѣ дѣца се свиватъ около огнището. Иматъ ли тѣ дрѣхи да се облѣкжтъ? Когато толкова рано мръква, майка имъ има ли свѣтило да работи, до като дѣцата ѣ сжтъ? . . .

Да помогнемъ, да помогнемъ на бѣднитѣ! Тѣ сж гладни, да имъ дадемъ хлѣбъ;